

Разказът за Аманда Смит при Мелницата на Хоун

На 30 октомври 1838 г. тълпите в Мисури нападат селище на светии от последните дни, известно като Мелницата на Хоун. Тълпата стреля по мъже и момчета, които влизат в една ковачница, за да търсят подслон и да защитят хората си. Седемнадесет светии от последните дни са убити при нападението, а над 10 са ранени.

Сред ранените е шестгодишният Алма Смит, чиято тазобедрена става е изцяло разкъсана, след като е прострелян. Майката на Алма, Аманда Барнс Смит, е ужасена, когато го намира. Тя скърби също за съпруга и за 10-годишния си син, които са убити при нападението.

Тъй като няма кой да ѝ помогне, Аманда събира останалите си деца и се моли за напътствие. „О, Небесни Отче – моли се тя, – Ти виждаш бедното ми ранено момче и познаваш моята неопитност. О, Небесни Отче, упъти ме какво да направя.“

Когато Аманда приключва молитвата си, тя чува глас, който я напътства да смеси пепел с вода. Тя използва този разтвор, за да промие раната на Алма, докато бъде почистена. След това Аманда се чувства подтикната да вземе корени от бряст и да ги смели на каша. Слага кашата върху раната на Алма и я обвива с парче плат.

„Сега лежи така и не се движи – казва тя на сина си, – и Господ ще ти направи друго бедро.“

Раната на Алма възпрепятства Аманда и семейството ѝ да се евакуират след нападението. С течение на седмиците тълпата определя краен срок, в който тя и останалите светии да си тръгнат. Страхът на Аманда нараства с приближаването на крайния срок. Тя се скрива в сноп царевични стъбла, за да може да се моли на глас, без да бъде чута. Тогава чува глас, който повтаря следните думи:

В Исус мир потърси ли твойта душа,

Аз няма да те изоставя в беда.

От ада зловец ти не бой се дори,

Не ще те забравя, спасен ще си ти.

Тези думи от химна „Основа на нашата вяра“ (Химни, № 55) помагат на Аманда да почувства нова сила и смелост.

Скоро след това Аманда е навън, когато чува децата ѝ да крещат в къщата. Тя се втурва към къщата и вижда Алма да тича из стаята. „Добре съм, мамо, добре съм!“ – извиква той. Скоро след това Аманда и децата ѝ напускат Мелницата на Хоун.

(Цитирано и обобщено от *Saints*, 1:347–350, 353–355, 378–379)